

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

*Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀρχειοφυλακείου Ζακύνθου περισωθέντων ἐν ἀντιγράφῳ διαφόρων ἀνεκδότων ἐγγράφων, σχετιζομένων πρὸς τὴν Κρήτην, παρέχω καὶ τὰ κατωτέρω α.

*Ἐκ τούτων, τὸ μὲν ἀφιορᾶ εἰς τὴν διαθήκην τοῦ μεγάλου κρητὸς ἀγιογράφου Ἡλία ἢ Ἡλιοὺ τοῦ Μόσκου, ἐκ τῆς ὅποιας διαλευκαίνεται πλέον ὁριστικῶς, ὅτι δύο ἦσαν οἱ σύγχρονοι ἀγιογράφοι Μόσκοι, ἀμφότεροι ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν Ἡλίας, ὁ δὲ Λέως, καίτοι ἐν πολλοῖς τῶν ἐγγράφων καὶ εἰκόνων συγχέονται τὰ ὀνόματά των. Οὕτω δικαιοῦται ὁ κ. Σισιλιάνος δεχόμενος ἀνθ' ἑνός, ὃς οἱ πρὸ αὐτοῦ γράψαντες, δύο διμωνύμους Μόσκους β.

*Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὡς ἄνω, διαθήκης δηλοῦται ὅτι ὁ πρῶτος τούτων, ὁ καὶ πρεσβύτερος, Ἡλίας, υἱὸς Ἰωάννου ἐκ Ρεθύμνου, εἶχε μόνον ἕνα ἀδελφόν, τὸν Γεώργιον καὶ ἐπισκήπτει νὰ ταφῇ μετὰ θανάτου εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ ὁρεινὴν μονὴν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου εἰς Λαγκάδα, ὁ δὲ Λέως, υἱὸς καὶ οὗτος Ἰωάννου ἐκ Ρεθύμνου, εἶχε συζευχθῆ τὸ 1677 γ τὴν Αἰκατερίνην Παύλου Γρυπάρη, ἥ δοποία, θανόντος τοῦ συζύγου της, ἔσχε εἰς β' γάμον τὸν Καλούτσην Τσιτσιλιάνον, εἰς δὲ τὴν διαθήκην της, συνταχθεῖσαν τὴν 3 σεπτεμβρίου 1691 δ ἐπισκήπτει εἰς τὰ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου νόμιμα τέκνα της, Μαρίαν καὶ Γεώργιον, νὰ βάνουν «....πᾶσα πάσκο καὶ λαμπρὴ μία λαμπάδα εἰς τὴν Φανερωμένην ε», στὸ μνῆμα τοῦ ποτὲ πατέρα τους Λέον Μόσκου...»

Περὶ τῶν ἔργων ἀμφοτέρων τῶν Μόσκων διέλαβον ἐν ἐκτάσει, πλὴν ἄλλων, ὁ ὡς ἄνω Σισιλιάνος, ὁ Δημ. Σ. Πελεκάσης καὶ ἄλλοι.

Καὶ εἰς διαφόρους ἑκάστοτε μελέτας μου στ διέλαβα καὶ ἐγὼ περὶ Μόσκων, ἐπιπροσθέτως δὲ σημειῶ ἐνταῦθα, ὅτι ἀγνωστος παραμένει εἰσέτι ὁ χρόνος τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἀφίξεως τοῦ Ἡλιού, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ τοῦ θανάτου του, τὸν δοποῖον φρονῶ θὰ ἔφερεν εἰς φῶς μία ἐπιμε-

α) «Κρητικὰ Χρονικὰ» τόμ. Η', (1954) σελ. 72 κ. ἔξ.

β) «Ἐλληνες Ἀγιογράφοι μετὰ τὴν Ἀλωσιν», 1935, σ. 151.

γ) Βλ. συμβ)γρ. Α. Φούσκην, βιβλ. 36, σελ. 66 καὶ 100.

δ) Ὁμοίως Δ. Σοφιανόν, σελ. 18.

ε) Ναὸς καλλιτεχνικὸς ἐν Ζακ κόπου καὶ μεγάλη σύνθεσίς του τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἔργον τῆς ὡρίμου ἡλικίας τοῦ Μόσκου ποιηθὲν τὸ 1681, βλ. Σισιλιάνον, ἐνθ' ἀνωτέρῳ, σελ. 145.

στ) Λ. Χ. Ζώη, «Ἀναγραφὴ δημοσιευμάτων 1885 - 1951. Ἀνάτυπον ἐκ τῶν «Νεοελληνικῶν», ἐν Ἀθήναις 1951. Ἀριθμ. 63, 645, 649.

λὴς ἔξέτασις τῶν κωδίκων καὶ ἐγγράφων τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προδοόμου εἰς Λαγκάδα, ἐφόσον πολλὰ τούτων κατατεθειμένα παρὰ τῷ Ἀρχειοφυλακείῳ ἔκάησαν κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ 1953.

Ἐκ διαφόρων ἄλλων ἐγγράφων, σχετικῶν πρὸς τὸν Ἡλίαν Μόσκον, ἀντίγραφα τῶν ὅποιων δυστυχῶς δὲν ἐπρόφθασαν νὰ λάβω ἐκ τῶν σχετικῶν τοῦ Ἀρχικείου πηγῶν, ἐκτὸς σημειώσεων μόνον, γίνεται γνωστόν, ὅτι δὲ Μ. τὴν 17 ἀπριλίου 1660 δίδει μίαν βάρκαν του εἰς τὸν Πέτρον Βουνήν,—ὅτι τὴν 6 μαΐου 1661, προτιθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς Βενετίαν, κατέστησεν ἐπίτροπόν του ἐν Ζακύνθῳ τὸν Παν. Σωφρόνιον Καλονᾶν,—ὅτι τὴν 8 Ιανουαρίου 1662 ναυλώνει μετ' ἄλλων ἐν πλοῖον,—ὅτι τὴν 20 μαρτίου 1662 συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἔυλον ργοῦ Γιάννη Κονόμου νὰ τοῦ κατασκευάσῃ ἐν καΐκι,—ὅτι τὸ αὐτὸ ἔτος 1662 συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Γιακούμη Βερούση νὰ γράψῃ πρὸς τὸν ἐν Βενετίᾳ ἀνταποκριτήν του Βερνάρδον Μόρον νὰ στείλῃ εἰς τὸν αὐτὸν Βερούσην βυτοποιὸν στεφάνια διὰ βουτσία ἀξίας ἕως 100 ρεαλίων,—ὅτι τὴν 27 ἀπριλίου 1663 κατέστησεν ἐπίτροπόν του ἐν Κερκύρᾳ τὸν Θεόδωρον Καραβέλαν,—ὅτι τὸ 1666 μαρτίου 18 ἐνοικιάζει εἰς τὸν Γ. Ρουσίαν μίαν οἰκίαν του καὶ ὅτι—τὴν 27 ὁκτωβρίου 1667 κατέστησεν ἐπίτροπόν του ἐν Βενετίᾳ τὸν Μητροπολίτην Μ. Χορτάτζην ^ζ.

I

Διαθήκη Ἡλιοὺ Μόσκου

Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν, ἐτη ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως 1666 μηνὸς ὁκτωβρίου 12, ἡμέρᾳ παρασκευῇ εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς πόλεως ζακύνθου εἰς τὴν σκοντοάδα^¹ τοῦ ἁγίου Ιωάννου τοῦ θεολόγου εἰς τὸν οἶκον ὅμπερ κατοικεῖ τὴν σήμερον δὲ στρήλιας μόσκος τοῦ ποτὲ στρατοῦ ἀπὸ τὸ ρέθυμνος μὰ εἰς τὸ παρὸν κατοικούμενος εἰς τὴν παροῦσαν πόλιν ἔγινε ἀνάκραξις εἰσὲ ἐμὲ τὸν νοτάριον καὶ εἰς τοὺς παρόντας ὑπογεγραμμένους τιμίους μάρτυρας παρακαλεστοὶ ἀπὸ τὸν ἄνωθεν στρατοῦ διὰ τὰ ποιήσῃ τὴν παροῦσάν του σκετικὴ διαθήκην καὶ ὑστερικὴν διόρθωσιν, ενδισκόμενος ἀρωαστος χάριτις χριστοῦ ἔχοντας τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς. ἐρωτήθη ἀν ἀφίνη εἰσὲ σκλάβους καὶ εἰς δοπιτάλη καὶ εἴπεν, ἀφήνω ὡς κάτωθεν: ἐτι λέγει, ἀν καλέσῃ κύριος δὲ θεὸς τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, θέλω τὸ πήλινόν μου σῶμα νὰ τὸ κηδέψων εἰς τὸ μοναστήριον^² τοῦ τιμίου προδοόμου εἰς τὴν λαγκάδα εἰς τὸ Καταστάρι, εἰς τὸν ὅποιον ναὸν ἀφήνω ἔνα μου δοπίτιον χαμόῃ μὲ

^ζ) Διάφορα συμβόλαια τοῦ συμβιβλιοφου Β. Μπονσινιόρ.

^¹) Συνοικίαν, ^²) Λ. Χ. Ζώη, Αἱ ἐν Ζακ. Μοναί. Ἐν Ζακ. 1900.

τὴν αὐλήν του καὶ μὲ ἄπασά του ἄλλο δικαίωμα κείμενο εἰς τὴν σκοντράδα τοῦ τιμίου προδρόμου τοῦ στ. Λογοθέτη, σύμπλιον τοῦ ὁσπιτίου τοῦ προικιοῦ τοῦ μν. ἀντρία μαχόρια. — ἀκόμη ἀφήνω καὶ τὸ καῖπι μου μὲ δλα του τὰ φεμέτζα³ φορνίδο⁴ ἵν τοῦτο ἐ πὲρ τοῦτο⁵ καὶ δύο σαρανταλείτουργα ἀπὸ φεάλια⁶ τέσσερα τὸ κάθε ἔνα διὰ νὰ μοῦ τὰ φάλουν διὰ τὴν ψυχήν μου καὶ εἰσὲ μετρητὰ φα τριάντα νο 30, δλα τὰ ἄνωθεν ὁσπίτια διὰ τὴν ψυχήν μου: περὸ⁷ θέλω νὰ ἔχουνε ὅμπλιγο⁸ οἱ πατέρες καὶ ἡγούμενος τῆς αὐτῆς μονῆς νὰ ἔλθουν νὰ μὲ πάρουν καὶ κηδέψουν ὀπίσωθεν ἀπὸ τὸ ἄγιον βῆμα καὶ νὰ μὲ βάνουν μὲ κάσα τάβλινη καὶ ἀπὸ πάνου καὶ ἀπὸ τὶς μπάντες⁹ μὲ πλάκιες καὶ κάνουν μνῆμα κιστὸ καὶ νὰ ἔχουν πάλι ὅμπλιγο νὰ μοῦ φάλουν κάθε κυριακὴ αἰωρίως ἀπάνου εἰς τὸ ταφεῖο μου ἔνα τρισάγιο διὰ τὴν ψυχήν μου καὶ τῶν ποιὲ γονέων μου καὶ νὰ μᾶς γράφουν καὶ εἰς τὴν ἄγιαν πρόθεσιν, καὶ ἄντζει¹⁰ τοὺς ὅμπλιγάδως ἀλλέως νὰ μοῦ φεντέρουν¹¹ κόντο¹² καὶ ἀπόκρισιν εἰς τὸ κριτήριο τοῦ ἀφεντὸς τοῦ θεοῦ εἰς καιρὸν κρίσεως καὶ διόπτις¹³ μαρτυρηθῆ τὸ πῶς δὲν κάνουν οἱ αὐτοὶ πατέρες τὰ ἄνωθεν ὅμπλιγα μὲ ἀξιοπίστους τιμίους μάρτυρας μὲ δρον, ἐτότες θέλω νὰ παγένη τὸ ἄνωθεν μπενεφίτζιο¹⁴ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς κυρίας τοῦ σικοποῦ¹⁵, διατὶ οἱ πατέρες τῆς αὐτῆς μονῆς νὰ ἀδενπίρουν¹⁶ τὰ ἄρωθεν ὅμπλιγα. — ἔτι ἀφήνω τῆς θυγατέρος κυράτζας Καλήνζας, θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ στ. Γεωργίου μόσκου τῆς μικρῆς, δποία ηδρίσκεται εἰς τοὺς Κορφοὺς τὴν σοῦμα¹⁷ φα διακόσια νο 200, τὴν δποίαν σοῦμα τὰ φα 200 νὰ τὰ περιλαβαίνῃ δ ἀνεψιός μου δ μηνικολὸς Κασιμάτης Τζιριγάτης καὶ νὰν τὰ δίδῃ εἰσὲ διάφροδο ἀπὸ ἀσπρα¹⁸ ἐπιὰ τὰ ἔκατὸ καὶ νὰν τὰ κρατῆ, τόσο τὸ κεφάλι¹⁹ ώσαν καὶ τὸ οὔτιλε²⁰ καὶ ἔπειτα νὰν τὰ δίδῃ τῆς αὐτῆς ἀνιψιᾶς μου τῆς κυράτζας Καλίνζας εἰς τὸν καιρὸν τῆς παντρείας της, καὶ ἵν κάζο²¹ καὶ ἡ αὐτὴ ἥθελε ἀποθάνει πρὸν νὰ παντρευτῇ, θέλω τὰ φα ἔκατὸ νὰν τὰ πέρονη ἐτότες δ ἄνωθεν ἀδελφός μου δ στ. Γιώργιος καὶ τὰ φα πενήντα ἡ ἀνηψιά μου ἡ κυράτζα ζαμπέτα καὶ ἄλλα πενήντα ἡ κυράτζα φραντζεσκίνα: παριμέντε²² ἀνηψιές μου καὶ θυγατέρες τοῦ αὐτοῦ στ. Γιώργιου ἀνταμῶς καὶ μὲ τὸ διάφροδο καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ψυχήν μου. — ἔτι ἀφήνω καὶ τῆς κο-

³⁾ Ἐξαρτήματα, ⁴⁾ ἐφοδιασμένον, ⁵⁾ καθ³ δλα, ⁶⁾ νόμισμα ισπλικόν ἀξίας 250 ἀλλοτε λεπτῶν καὶ Λ. Χ. Ζ. Λεξικὸν Ζακ. τόμ. Γ' σ. 946 καὶ ίδιου Λανιά ίς Ἀθηνῶν 1912, σ. 25 - 33. ⁷⁾ ὅμως, ⁸⁾ ὑποχρέωσιν, ⁹⁾ εἰς τὰς πλευράς, ¹⁰⁾ μάλιστα, ¹¹⁾ ἀποδίδουν, ¹²⁾ λογαριασμόν, ¹³⁾ ὀψέποτε, ¹⁴⁾ εὐεργέτημα, ¹⁵⁾ Μονὴ τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοῦ βουνοῦ τῆς Ζακ. Σχολός, βλ. ἔνθ³ ἀνωτέρῳ: Αἱ ἐν Ζακ. Μοναΐ. ¹⁶⁾ ἐκπληρώσουν, ¹⁷⁾ τὸ ποσόν, ¹⁸⁾ νόμισμα ἀξίας 2 περίπου λεπτῶν καὶ ἓνδες κλασμάτος, βλ. ἔνθ. ἀνωτέρῳ Δαναΐς, ¹⁹⁾ τὸ κεφάλαιον, ²⁰⁾ ωφέλειαν, ²¹⁾ ἐν περιπτώσει, ²²⁾ ὅμοιως.

πελός μου τῆς ἔλενας διὰ καλές δούλεψες καὶ λατρείες ὅποῦ ἔλαβα καὶ λαβαίνω ἀπὸ αὐτὴν ὅλη μου τὴν μπιανκαρία²³, τὸν ρουχισμόν μου καὶ ἔνα στρωμάτιζο γιομάτο μαλλί, μία φελιζάδα ἄσπορη καὶ ἔνα πάπλωμα σουριάνικο ἐν στάμπα²⁴ καὶ ἔνα καριέλο μὲ τὸ κραπὶ γιομάτο κοζανίτης ντὶ τενοῦτα²⁵ σταμνίων εἴκοσι ἵντζίρκα²⁶ καὶ εἰσὲ μετρητὰ ὡς πενήντα καὶ διὰ τὴν ψυχήν μου καὶ νὰ ἔχῃ πάντα θύμησιν νὰ δίδῃ μίαν λειτουργιά, ὡς εἶπα, διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔπι λέγει ἔχω εἰς τοῦ πανιερωτάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου κυρίου Φιλαδελφίας μελετίου τοῦ Χορτάτζη, ὅποῦ ηνδρίσκεται εἰς τὴν Βενετίαν μία κασέλα κάρινη μεγάλη μοδέρνα· λοιπὸν διορθώνω²⁷ ἐπίτροπον τοῦ ἄνωθεν πανιερωτάτου Φιλαδελφίας εἰσὲ ὅλο ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα ὅποῦ ηνδρίσκεται μέσα εἰς τὴν αὐτὴν κασέλα δι' ὃ, τις κάνωντας τοὺς λογαριασμούς του καὶ ἀν ἔχῃ νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐμέναν ὅποῦ ωμετέρομαι²⁸ εἰς τὴν συνείδησίν του νὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὸ πρᾶμα τῆς αὐτῆς κασέλας ὅποῦ εἶναι ἐπὶ πλέον μπιανκαρία καὶ ἀσήμι καὶ ἔνα πάπλωμα κόκκινο μεταξωτὸ καὶ διὰ ἄλλος ρουχισμὸς τοῦ κορμιοῦ μου καὶ μία ντουζίνα²⁹ πηρούγια καὶ ἐτεροη ἄλλη κουτάλια, μία σαλιέρα ἀσημένια καὶ παρακαλῶ τὴν πανιερώτη του, ὡσὰν ὅποῦ πάντα ἔβλεπα πολλὴν ἀγάπην ἀπὸ αὐτόνε νὰ ἥθελε πουλήσει ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ βάλῃ τρεῖς ἰερεῖς διὰ ἔναν χρόνον κοντίνουν³⁰ νὰ μοῦ ψάλουν κάθε σάββατο τόσες λειτουργίες διὰ τὴν ψυχήν μου καὶ ὃ, τι σοπραβανιζάρει³¹, νὰν τὸ δίδῃ πάλι εἰσὲ πιωχὰ καὶ δρφανὰ ὅποῦ ἔχουνε δεμπιζόντο³² καὶ αὐτά, ὡς εἶπα, διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔπι λέγει εὐδρίσκομαι νὰ ἔχω ἐπτὰ μπράτζα³³ δαμασκὶ³⁴ φιγουράδο³⁵ μπλάβο³⁶ καὶ κομμάτι φιοκέτα³⁷, τὸ ὅποιο δαμασκὶ καὶ φιοκέτα ἀφήνω νὰν τὰ πέροη δ δοιώτατος γερομόναχος σιμεὼν δ μαρούδας διὰ νὰ κάνῃ ἔνα φελόνι καὶ στιχάρι διὰ νὰ μὲ μνημονεύῃ, δμοίως τοῦ ἀφήνω καὶ ἔνα οαρανταλείτουργο νὰ μοῦ τὸ ψάλη καὶ αὐτὸς ὡς ἄνωθεν διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔπι ἔχω καὶ μία βέρα χρυσῆ καὶ κομμάτι ἀσήμι καὶ ἔνα δαχινλίδι χρυσὸ μὲ κόκκινη πέτρα καὶ κομμάτι παιὲ σκούλινο, νὰν τὰ πέροη καὶ αὐτὰ δ ἄνωθεν ἰερέας δ μαρούδας καὶ νὰν τὰ δίδῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὅποῦ τοῦ ἐδιόρθωσα³⁸ διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔπι ἀφήνω καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἰερέως Κατζαΐτη ὅποῦ ἐφημερεύει στὸν ἄγιον ἴωάννη τὸν θεολόγον εἰς τὸ κάστρο καὶ αὐτοῦ ἔνα σαρανταλείτουργο καὶ ἔνα πάπλωμα μεταξωτὸ πράσινο οὐζάδο³⁹ καὶ αὐτὰ διὰ νὰ ἔχῃ δμπλιγο νὰ μὲ μνημονεύῃ καὶ τὸ σκρίτο⁴⁰, ὅποῦ ἔχω νὰ

²³) λευκοστολήν, ὑποκάμισα κ.λ.π., ²⁴) ἔκτυπον, ²⁵) περιεχομένου, ²⁶) περίπου, ²⁷) ἀντὶ διορίζω, ²⁸) ὑπόσχομαι, ἐγγυῶμαι, ²⁹) δωδεκάδα, ³⁰) συνεχῆ, ³¹) πλεονάση, ³²) ἀνάγκας, ³³) πήχεις, ³⁴) δομασκηγὸν ὑφασμα, ³⁵) ζωγραφισμένον, ³⁶) κυανοῦν, ³⁷) τολύπαν, ³⁸) διώρισα, ³⁹) μεταχειρισμένον, ⁴⁰) δμόλογον.

λάβω διὰ ρέστος⁴¹ ἀπὸ τὸν σρ. Θεοδωρῆ γουλιμή δὲν πρετεντέρω⁴² τίποτις, μόνον νὰ τοῦ πιστρέφουν τὸ σκοίτο του.—ἀκόμη τὸ εἶτε εἶνε νοτάδο⁴³ μὲ πηλιὸν παρτίδες⁴⁴ εἰς τὸ κατάστιχόν μου καὶ ρεσουλτάρω⁴⁵ κρεδιτόρος⁴⁶ ἀπὸ παληὸν παρτικολάρους⁴⁷, θέλω διὰ τὸν πρετεντέρω⁴⁸ τίποτις, μόνον τὰ ἀφήνω διὰ τὴν ψυχήν μου τῶν αὐτῶν χρεοφειλετῶν καὶ δξω⁴⁹ ἀπὸ τὶς παρτίδες τοῦ μεντζαλίδα δποῦ θέλω νὰ σκουδεριστοῦνε⁵⁰, καὶ δείξῃ κόντο⁵¹ τῶν κάτωθέν μου κουμέσων⁵², δποῦ θέλω διορθώσει.—ἔτι ἀφήνω τοῦ ἄγρωθεν ἀδελφοῦ μου τοῦ sr Γεωργίου δλες τὲς τάβλες νταλαμπιέδο⁵³ δποῦ εἶναι ίν τοῦτο⁵⁴ ἔκατὸν ἑβδομῆντα τρεῖς διὰ νὰ ἔχῃ δυπλιγο εἰς τὸν Κορφοὺς δποῦ ηδρίσκεται νὰ κάμη τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ δεσπονσάρη⁵⁵ καὶ εἰσὲ πτωχοὺς κρητικοὺς καὶ μπεζονιόζους⁵⁶ διατὶ μὴν κάνωντάς το νὰ μοῦ ρεντέρη κόντο ἐν καιρῷ κρίσεως.—ἔτι ἔχω νὰ λάβω ἀπὸ τὸν ἔκλαμπότατον ἀφέντη τὸν προβεδόρο⁵⁷ Λορεδὰν τῆς παρούσης πόλεως τάβλες νταλπιέδο τοιάντα τρεῖς, καρφία κινητηνάρια δύο καὶ νὰν τὰ περιλαμβάρουν οἱ αὐτοί μου κουμέσοι τὴν εὐχαρίστησιν.—ἔδωσα καὶ τοῦ ἀφεντὸς τοῦ Κορσεγιέρη⁵⁸ τοῦ Γρίτη ἔνα κόρισμα τὴν κυρίαν τὴν Θεοτόκον καὶ δὲν μοῦ ἔδωσε τίποτις καὶ ἀς δόσῃ δ, τι τοῦ φανιστῆ.—ἀκόμη ἔκαμα εἰς τὸ ἄγρωθεν μοναστήρι τοῦ σκοποῦ τρεῖς πόρτες μὲ δικόν μου χρυσάφι καὶ εἶναι ὁ κόπος μου ωα τοιάντα 3γεσταμέντε⁵⁹ ἀπὸ τὰ δποῖα ἀφήνω εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν τὰ ωα εἴκοσι καὶ τὰ δέκα νὰν τὰ πέρη δ ἄγρωθεν ιερέας μαρούδας καὶ νὰν τὰ δεσκοπενσάρη εἰσὲ πτωχοὺς καὶ δπον ήξεύρει νὰ ἔχουν ντεμπιζόνιο, μὲ ἐτοῦτο ἔπειτα νὰν τὸ πῆ καὶ τῶν κουμέσων μου διὰ νὰ τὸ ήξεύρουν διὰ τὴν αὐτὴν δεσπένσα⁶⁰ καὶ δ ἔφημέριος τῆς αὐτῆς μονῆς τοῦ σκοποῦ νὰ μὲ γράφῃ εἰς τὴν ἀγίαν πρόθεσιν διὰ νὰ μὲ μημονεύουν.—ἔτι λέγει εἰχα καμωμένες τέσσερες ποδίες⁶¹ τῆς ἔκκλησίας τῆς θείας ἀναλήψεως εἰς τὴν κεφαλλονιὰ καὶ ἔχω νὰ λάβω διὰ τὴν δούλεψίν μου ωα εἴκοσι πέντε, ἀπὸ τὰ δποῖα ἀφήνω εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν τὰ ωα πέντε καὶ τὰ εἴκοσι νὰν τὰ σκουδέρουν οἱ κουμέσοι μου.—ἔτι λέγει: εἰχαμε μὲ τὸν ἀφέντη sr τζουάνε Καλέργη, δποῦ ἦταν Κορσιγιέρης εἰς τὴν Κεφαλλονιὰ συντροφίαν καὶ εἰς αὐτὴν νεγότζια⁶² ἔκάμαμε ἀγκουσταριστήκαμε⁶³ καὶ ἔπεριλαβε ἔνας τὸν ἄλλον μας τὴν εὐχαρίστησιν καὶ δὲν τοῦ χρεωστῶ, μήτε μοῦ χρεωστεῖ τίποτις

⁴¹) ὑπόλοιπον, ⁴²) δέν ἀξιῶ, ⁴³) σημειωμένον, ⁴⁴) εἰς πολλὰς μερίδας, ⁴⁵) καθίσταμαι, ⁴⁶) ὀφειλέτης, ⁴⁷) ίδιώτας, ⁴⁸) νὰ μὴ ἀξιοῦν, ⁴⁹) ἐκτός, ⁵⁰) εἰσπρεχθοῦν, ⁵¹) παρουσιάσῃ λ)σμόν, ⁵²) ἐπιτρόπων, ⁵³) ποιότης σανίδος, ⁵⁴) ἐν δλω, ⁵⁵) διανέμη, ⁵⁶) ἀναγκαιοῦντας, ⁵⁷) Προβλεπτήν, ⁵⁸) Συμβούλου—τὴν διοίκησιν τῆς Ζαχ. τὸ Ρεγκιμέντο, ἀπετέλουν ἐπὶ Βενετοχρατίας δ Προβλεπτής καὶ οἱ δύο αὐτοῦ Σύμβουλοι, ⁵⁹) τιμίως, ⁶⁰) διανομήν, ⁶¹) θωράκια, ⁶²) ἐμπορικάς ἐπιχειρήσεις, ⁶³) ἔξωφλήσαμεν.

καὶ ἀνκαλὰ⁶⁴ καὶ νὰ ηὐρίσκεται νὰ ἔχῃ μία καοντζιὸν⁶⁵ τοῦ σαμονὲλ βιτάλ ἑβραίου ἀπὸ ἐδικόν του καράτερο⁶⁶ τοῦ αὐτοῦ ἑβραίου εἶναι, ὡς εἶπα, εἰσὲ δλα εὐχαριστημένος καὶ δ ἀντὸς σr Καλέογης κρατεῖ τὴν αὐτὴν καοντζιόν.—ἀκόμη ἔχω του καὶ ἔγῳ μία καοντζιὸν ἀπὸ χειρὸς τοῦ αὐτοῦ ἀφεντὸς τοῦ Καλέογη διὰ τὴ σταφίδα ὅποῦ τὴν ἐμάζωξα εἰς τὸν ἄνωθεν τόπον τῆς Κεφαλλονιᾶς εἰσὲ σαράγια⁶⁷ ὅποῦ τοῦ ἐκράτουντα καὶ τὸν ἐσοτισφάρησα⁶⁸ ἀπάρουν εἰσὲ μία λίτρα καὶ ἔτζι εἶναι ἡ ἀλήθεια ἀπάρουν εἰς τὴν ψυχήν μου.—ἔτι λέγει: ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐμένα δ ἄνωθες μρ. τικόλας Κασιμάτης, δ ἀνεψιός μου, ωα σαράντα δχιώ καὶ νὰν τὰ περιλάβῃ.—ἔτι μοῦ χρεωστεῖ δ Κωσταντίς μπρίμπας ωα σαράντα δχιώ, ἀπὸ τὰ δποῖα νὰ δόσῃ μόνον τὰ ωα σαράντα, καὶ τὰ δχιώ τοῦ τὰ ἀφήνω διὰ τὴν ψυχήν μου, καὶ τὸ χρέος ὅποῦ μοῦ θέλει δ πατρὸν τζόρτζης φιγέτης σκλαβοῦνος λίτρες πεντακόσιες ντεμπονόρα μονέτα⁶⁹, τοῦ τὰ ἀφήνω διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἀκόμη ἔδωσα τοῦ πατρὸν Γαμπριέλ παγέτα δουκᾶτα πενήντα ν^o 50 θέλω καὶ τοῦ τὰ ἀφήνω διὰ νὰν τὰ δόση εἰς τὴν ξαγορὰν τοῦ παιδιοῦ του ὅποῦ ηὐρίσκεται σκλάβος καὶ αὐτοῦ διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔτι εἰς τὴν κάουζα⁷⁰ ὅποῦ εἶχα μὲ τὸν εὐγενῆ σr ἀναστάσι μπερναοδάκη εἰς κορφοὺς τόνε κέρδισα καὶ ἔπειτα ἔκαμα ἔξεκούτζιον⁷¹ καὶ τοῦ ἐπῆρα ἔνα βατζέλι⁷² ἀσημένιο καὶ ηὐρίσκεται γραμμένο εἰς τὸ δφφίτζιο⁷³ τῶν σημαδιῶν⁷⁴, τὸ τράτο⁷⁵ τῶν δποίων νὰν τὸ περιλαβαίνουν οἱ αὐτοί μου κουμέσοι.—ἀκόμη ἔχω ἀμαχεμένον⁷⁶ τὸν θεοδωρῆ παράσκη καὶ εἶναι τὰ σημάδια εἰς τὸ ἄνω τὸ δφφίτζιο διὰ ωα δέκα καὶ μοῦ ἔδωσε ἀμπὸν κόντο⁷⁷ ωα δύο ἥμισυ.—ἔτι ἔχω μία ἵντρομεσιόν⁷⁸ διὰ βλισίδι⁷⁹ διὰ ωα εἴκοσι τοῦ Κυριάκη Βαλσάμου καὶ δὲν μοῦ ἔδωσε τίποτις.—ἀκόμη τοῦ ἔχω καὶ μία λικουδιάτζιον⁸⁰ διὰ τὸ καΐκι διὰ ἔτερα ωα τριάντα ἔνα, τὰ δποῖα ωα τριάντα ἔνα τοῦ τὰ ἀφήνω διὰ τὴν ψυχήν μου καὶ τὸ ρέστος νὰ δίδῃ εἰς εὐχαρίστησιν,—ἀκόμη ἔχω καὶ τοῦ με δημήτρι Καψοκέφαλον ἔνα δαχτυλιδάκι χρυσὸ διὰ ωα τρία ἥμισυ καὶ θέλω νὰν τοῦ τὸ ἐπιστρέφουν μὲ τὸ σκούτο του διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔτι ἔχω καὶ μίαν ἵντρομεσιόν τοῦ κυρ. δημήτρι μάνου μακελάρη, τὴν ἀφήνω καὶ αὐτοῦ τὸ δ, τι μὲ τὴν αὐτὴν ἔχω νὰ λάβω διὰ τὴν ψυχήν μου ὡς ἄνωθεν,—ἀκόμη τὰ σημάδια τῆς Κεφαλονίτισας, ὅποῦ τὴν ἥξενόρει ἡ κοπέλλα μου διὰ ωα δώδεκα ἥμισυ νὰν τὰ σκουνδέρουν οἱ κουμέσοι μου καὶ ἐπιστρέφουν τὰ σι-

⁶⁴) καὶ τοι δέ, ⁶⁵) ἔγγυησιν, ⁶⁶) γραφικὸν χαρακτῆρος, ⁶⁷) σταφιδαποθήκην, ⁶⁸) ίκανοποίησα, ⁶⁹) νομισματικῇ κυκλοφορίᾳ, ⁷⁰) δίκην, ⁷¹) κατάσχεσιν, ⁷²) δίσκον ἔκκλησιαστικόν, ⁷³) γραφεῖον, ⁷⁴) τῶν ἐνεχύρων ἡ Ἐνεχυροδανειστήριον, βλ. «Λεξικὸν Ζαχ.» ἔνθ' ἀνωτέρω, σελ. 271, ⁷⁵) διάφορον, ⁷⁶) ἔχω καταγγείλει, ⁷⁷) τοῖς μετρητοῖς, ⁷⁸) εἰσαγωγήν, ⁷⁹) κεφάλαιον, ⁸⁰) ἔκκαθάρισιν.

μάδια της, ἄλλεως νὰν τὰ πουλοῦν, τὰ ὁποῖα συμάδια καὶ αὐτὰ τὰ ἡ-
ξεύρει ἡ αὐτή ἡμους κοπέλλα.—ἔπι λέγει : διὰ τῆς ἄνωθεν ποδίες τῆς
θείας ἀνακλήψεως κρατῶ σημάδια κοντάλια ἀσημένια ἔξη μικρὰ καὶ
μία καδινούλα χρυσῆ διοῦ σπεζάρει φα δέκα.—ἔπι λέγει : ἀφήνω εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τῆς κυρίας τῆς Βλαχέραινας εἰς τὸ σγοῦρες⁸¹ φα τέσ-
σερα πο 4 διατὶ ἔχω ταμένο μία εἰκόνα καὶ δὲν τὴν ἔσωσα⁸² καὶ νὰ
μὲ γράφουν εἰς τὴν ἀγίαν πρόθεσιν, ἀφήνω καὶ εἰς τὸ μοναστήρι τῆς
κυρίας τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸ Ἀργάσι φα ἔξη πο 6, διατὶ εἶχα ταμένο
καὶ εἰς τὴν ἄνωθεν μονὴ νὰ κάμω μία εἰκόνα καὶ δὲν τὴν ἔσωσα καὶ
αὐτὰ διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔπι ἀφήνω εἰς τὸν ἄγιον ἰωάννη τὸν θεο-
λόγον εἰς τὸ κάστρο διοῦ οἰδουργεῖ δ ἄνωθεν οἰδέας υἱελαΐτης τὴν σοῦ-
μα φα ἔξη, διατὶ εἴμαι ἀδελφὸς γραμμένος, ἀκόμη καὶ μισὸς φεάλι διοῦ
ἔχω ταμένο εἰς τὸν ἄγιον καὶ τὴν εἰκόνα του διοῦ ἐμισθοπιασα, ἔλαβα
φα δύο καὶ διὰ τὸ φέστος δὲν πρετερτέρω⁸³ τίποτις.—ἔπι ἀφήνω καὶ
τοῦ οἰδέως σιλίνγκαρδου διοῦ ηδούσκεται εἰς κορφοὺς καὶ αὐτοῦ ἔνα
σαρανταλείτουργο νὰ μοῦ τὸ φάλη διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔπι ἀφήνω καὶ
εἰς τὰ δύο δοσπιτάλε, εἰς τὸ παληὸ καὶ εἰς τὸ νέο, τὴν σοῦμα φα δέκα
πο 10 εἰς τὸ κάθε ἔνα, ἵν τοῦτο εἰκοσι διὰ μία βολὰ⁸⁴ καὶ αὐτὰ διὰ
διὰ ψυχήν μου.—ἔπι λέγει : ἔχω εἰς τὰ χέρια τοῦ εὐγενῆ στρ νζορτζέον
βενετάντον ἔνα σφορτζεράκι⁸⁵ μὲ μπιανκαρία καὶ μὲ τὴν σοῦμα φα πεν-
τακόσια καὶ πηρούνια καὶ κοντάλια ἀσημένια καὶ ἄλλο πρᾶμα, ἀπὸ
τὰ διοῖα δλα τὰ ἄνωθεν καὶ ἀπὸ τὰ κρέδιτά⁸⁶ μου καὶ σκρίτα νὰ δί-
δουν οἱ κονμέσοι μου τὰ ἄνωθεν λεγάτα⁸⁷ καὶ ἔζεκοντίρουν τὴν παρόν
βολοντά⁸⁸ μου, οἱ διοῖοι μου κονμέσοι θέλω καὶ παρακαλῶ πολλὰ νὰ
τὴν ἔζεκοντίρουν⁸⁹ τὴν αὐτὴν κομισάρια καὶ περιλάβουν τὸ ἴνκόμοδο⁹⁰
νὰ κάμουν τὸ ψυχικὸ τῶν ἄνωθεν εὐγενῆ στρ νζόρτζιο Βενετάρτο καὶ
εὐγενῆ καὶ ἐτζελεντίσιμο⁹¹ στρ ἀντώνιο Κούρτζουλα ντοτόρ⁹², καὶ εὐλα-
βέστατον οἰδέα ἄνωθεν τὸν τζελαΐτη καὶ τὸ εἴ τι ποιήσουν νὰ εἴραι κα-
λὰ γεναμένο, ἐπειδὴ καὶ μέλλει νὰ κάμουν μίαν διπέρα⁹³ πία⁹⁴, καὶ
μοῦ ἔχει καὶ δ σρ. Γιάκουμος σαντορίνης δέκα βαρέλια σαρδέλες καὶ
νὰ ἔχῃ δμπλιγο νὰν τὴν δίδη. | ἔπι ἀφήνω νὰ δόσουν καὶ τοῦ κοπε-
λιοῦ μου τοῦ ἰωάννη φα εἰκοσι καὶ τῆς φραντζοῦς διοῦ ἔχει τὸν κατερ-
γάρη⁹⁵ τῆς ιδικῆς μου καὶ αὐτῆς φα τριάντα καὶ τῆς πιερίνας τῆς κρη-
τικιᾶς διοῦ στέκει εἰς τὸ κατώϊ τοῦ σρ. Χαριάτη, καὶ αὐτῆς φα τριάν-

⁸¹⁾ τοποθεσία, τοῦ προαστείου Ἀργάσι, ⁸²⁾ ἐτελείωσα, ⁸³⁾ ἀξιῶ, ἀπαιτῶ,
⁸⁴⁾ ἐφ' ἄπαξ, ⁸⁵⁾ κιβωτίδιον, ⁸⁶⁾ πιστώσεις, ⁸⁷⁾ ψυχοδωρήματα, ⁸⁸⁾ θέλησιν,
⁸⁹⁾ ἐκτελοῦν, ⁹⁰⁾ ἐνόχλησιν, ⁹¹⁾ ἐντιμοτάτου, ⁹²⁾ δόκτορος, ⁹³⁾ ἔργον, ⁹⁴⁾ ἐνάρε-
τον, ⁹⁵⁾ τοῦ κατέργου—οἱ τοῦ κατέργου ἥσαν εἴτε οἱ κατάδικοι, εἴτε οἱ ἐπὶ μι-
σθῷ λαμβανόμενοι κατὰ τὴν ἔξοπλισιν γαλερῶν.

τα διὰ τὰ ξαγοράση τὸν ἄντρα τῆς ὅπου εἶναι σκλάβος καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ψυχήν μου, καὶ τὸ ἵρβεντάριο⁹⁶ τῶν πραγμάτων μου φαίνεται ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν στ. Γιάκουμον σαντορίνη καὶ τὰ πρεζενταριστῆ⁹⁷ εἰς τὰ ἄτη⁹⁸ σου καὶ τὴν μασαρία⁹⁹ μου δὴ θέλω νὰν τήνε πουλήσουν καὶ δεσπεροάρουν ὡς ἄνωθεν ὁσσία¹⁰⁰ εἰσὲ πιωχὰ καὶ δοφανά, τὸ δμοίως καὶ λάδι τὰ δεσπονσάρεται, ὡς ἄνωθεν, ὅπου εἶναι λίτρες πενήντα Ἰν-
τίρκα, ἐβγάνοντας ἀπὸ λίτρες πέντε, δποῦ θέλω τὰ πάρη¹⁰¹ ἄνωθεν ἔλενα ἥ κοπέλλα μου,—ἀφήρω τὰ δόσουν καὶ τῆς κρητικιᾶς τῆς χήρας μπερετίρας καὶ αὐτῆς ωα δέκα διὰ τὴν ψυχήν μου.—ἔπι λέγει: ἔχω μία καστιζιόν εἰς τὸ λίσπο μου ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν σο. Γουλιμὸν διὰ ωα πενταύσια καὶ μὲ εὐχαρίστησιν καὶ δὲν μοῦ χρωστεῖ τίποις ἄλλο ἔως τὴν σήμερον καὶ ὅτι¹⁰¹ παρτίδες καὶ σκότια εὑρεθοῦν διὰ δαύτονε τὰ μὴν ἀξίζοντα.—ἀφήνω ἀκόμη τὰ δόσουν ἔτερο ἔνα σαρανταλείτονογο τοῦ ἐφημερίου τοῦ θεολόγου τῆς πάτινος¹⁰² καὶ μὲ τὶς ἄνωθεν φόρ-
μες¹⁰³ Ἰνσιτουΐω¹⁰⁴ κληρονόμον μου τὸν ἄνωθεν ἀδελφόν μου τὸν στ. Γεώργιο καὶ ἐβγάνοντας ἀπὸ τὰ ἄνωθεν, ὅπου ἐδεσπονέρησα¹⁰⁵, δποὺ θέλω τὰ δυθοῦν ἀπὸ τοὺς ἄνωθές μου κουμέσους ἀπὸ τὸ ἄνωθεν πρᾶγμά μου καὶ διὰ τοὺς κάμουν τὰ μοῦ ρεντέρουν κόντο ἐν καιρῷ κοί-
σεως οἱ αὐτοὶ κουμέσοι μου καὶ οὗτος ἔκαμε τέλος, θέλοντας τὰ ἔχη¹⁰⁶ ἥ παροῦσα τὸ στέρεο, βέβαιο καὶ ἀπαρασάλευτο εἰς τοὺς αἰῶνας. — εἰς μαρτυρίας τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων κυρίου μεθοδίου στρατηγοῦ, κυ-
ρίου σημεών τοῦ μαρούδα καὶ στ. Γιάκουμον σαντορίνη.

† μεθόδιος ἱερομόναχος δ στρατηγὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† σημεών ἱερομόναχος δ μαρούδας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† γιάκουμος σαντορίνης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

μπινάρδος μπονσινιόδο νοτάριος βένετος.

Τὰ δὲ ὑπὸ ἀριθμ. II καὶ III κατωτέρω συμβόλαια ἀφοροῦν δάνεια πιρεχόμενα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης Νικηφόρου Σκοτάκη πρὸς διαφόρους ἐμπόρους καὶ ναυτασφάλειαν κατὰ τὸν πλοῦν τῶν μεταφερόντων τὰ ἐμπορεύματα πλοίων.

II

1683 μαρτίου 7, εἰς χώραν ζακύνθου, τὴν σήμερον δ πανιερώτατος κύριος νικηφόρος σκοτάκης μητροπολίτης Κρήτης δίδει τῶν παρόντων μῷ γιάννη λεοταράκη τοῦ μανώλη καὶ μῷ. θοδωρῆ ποδόχιη τοῦ

⁹⁶) εὔρετήριον, ⁹⁷) παρουσιασθῆ, ⁹⁸) πρακτικά, ⁹⁹) ἐπιπλοσκευήν, ¹⁰⁰) ἦτοι :
¹⁰¹) ὅσαι μερίδες, ¹⁰²) ὁ ναὸς οὗτος ἥτο ἄλλοτε μετόχιον τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τῆς Πάτμου, μέχρι δὲ τοῦ 1953 ἀνῆκε τοῖς ἀδελφοῖς Κ. Πολίτη ἐκ Ζακύνθου,
¹⁰³) ὁδηγίας, ¹⁰⁴) ἐγκαθιστῶ, ¹⁰⁵) διέθεσα.

ποτὲ γιώργου κάτοικοι εἰς τὴν παρὸν χώραν, τώρα εἰς τὸ παρὸν εἰσὲ^{τόσα} τζεκίνια χρυσᾶ καὶ ρεάλια τὴν σοῦμα ριάλια τετρακόσια πενήντα № 450, τὰ δποῖα τοὺς τὰ δίδει ἀ κάμπιο μαρίτιμο¹ διὰ τὸ παρὸν βιάτζο² δποῦ εἶται δεστινάδοι³ τὰ κάμουν εἰς τὴν Σμύρνη μὲ τὰ καράβια τὰ φιαμένγκικα⁴ καὶ τὸ ριζικὸ περίκολο⁵, ἀφόντις⁶ κάμουν ἄρμενα⁷ ἀπ’ τὸ παρὸν πόρτο ἔως τὸ σάλβο⁸ ἀρίβο⁹ τους εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τῆς Σμύρνης τὰ κορέοη¹⁰ στὸ κόρσο¹¹ τοῦ καραβιοῦ δνομαζόμενο νάβε κορνέλια¹² φιαμένγκο εἰς τὸ δποῖον ἔχουν νὰ ἡμπαρκαρισθοῦν¹³ καὶ εἰς τὸ ριτόρο¹⁴ τους νὰ ἀγρικᾶται¹⁵ τὸ ριζικὸ περίκολο ἀπάνου εἰς τὰ καράβια τὰ βερέτικα δποῦ θέλουν βάλει τὴν πραμάτεια τους ἀπερασμένη μὲ πόλιτζες δὲ κάρικο¹⁶ τὰ εἶναι κονβογιάδα¹⁷ περὸ¹⁸ μὲ τὰ καράβια τῆς ἀρμάδας τὰ βερέτικα διὰ τὸν ἄνωθεν πανιερώτατον, δίχως νὰ ἡμποροῦν νὰ ἀλλάξουν βιάτζιο μήτε εἰς τὸ ἀντάρ¹⁹, μήτε εἰς τὸ τορνάρ²⁰ καὶ ἀλλάχνοντάς το νὰ εἶναι δξω ἀπὸ κάθε περίκολο δ αὐτὸς πανιερώτατος καὶ οἱ ἄνωθεν Λεονταράκης καὶ Ποδοχτῆς σοτοπόστοι²¹ καὶ στὴ ρεστιτζιὸν²² τῶν ἄνωθεν ριαλίων 450 καὶ εἰς τὰ κάμπια καὶ διὰ κάμπιο μαρίτιμο ἀντάρ ἐ τορνάρ μὲ τὲς κοντιτζιόνες²³, ώς ἄνωθεν ἐμένανε δακόρδο²⁴ πρὸς δεκοχτὼ τὰ ἑκατό. καὶ καλῶς γυρίζοντας εἰς τὴν παρὸν χώραν δμπλιγάρουνται²⁵ οἱ ἄνωθεν Λεονταράκης καὶ Ποδοχτῆς δμοῦ καὶ ἴνσόλιδον²⁶ λαβαίνοντας τὴν πράτιγα²⁷ ἀπὸ τὸ Λαζαρέτο²⁸, νὰ δόσουν καὶ κοντάρουν²⁹ τοῦ ἄνωθεν πανιερωτάτου μητροπολίτου τὰ ἄνωθεν ρα 450 καὶ κάμπιο, ώς ἄνωθεν εἰς τόσα τζεκίνια χρυσᾶ ρούσπιδα³⁰ μὲ τὸ σταυρὸ χωρὶς καμμίας ἐναντιότητος δμπλιγάρουντας τὰ καλά³¹ τους καὶ σωματικῶς³² δμοῦ καὶ ἴνσόλιδον³³ καὶ σπετζιαλμέντε³⁴ δμπλιγάδα καὶ ὑποτεκάδα³⁵ κάθε πραμάτεια δποῦ ἥθελαν φέρει, πάντα ἴνσόλιδον, ώς ἄνωθεν, ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

Πιέρος Βιδάλης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

Φρατζέσκος Βλαστὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

Πόλος Τριγώνης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

¹⁾ διὰ ναυτασφάλειαν, ²⁾ ταξίδιον, ³⁾ προωρισμένοι, ⁴⁾ τὰ φλαμενδικά, ⁵⁾ καὶ τὸν τυχὸν κίνδυνον, ⁶⁾ ἀφοῦ, ⁷⁾ ἀποπλεύσιυν, ⁸⁾ τὴν ἀσφαλῆ, ⁹⁾ ἄφιξιν, ¹⁰⁾ νὰ συμβῇ, ¹¹⁾ κατὰ τὸν πλοῦν, ¹²⁾ πλοῖον Κορνηλία, ¹³⁾ ἐπιβιβασθοῦν, ¹⁴⁾ εἰς τὴν ἐπιστροφήν, ¹⁵⁾ νὰ ἐννοηται, ¹⁶⁾ φορτωτικάς, ¹⁷⁾ συντροφευμένα — συνήθως πρὸς ἀσφάλειαν ἐκ τῶν λυμαινόντων τὰς θαλάσσας πειρατῶν τὰ ταξιδεύοντα ἐμπορικὰ πλοῖα παρηκολουθοῦντο ὑπὸ πολεμικῶν πλοίων, κομβόγιο δὲ ἐκαλεῖτο ἡ τοιαύτη σύμπλοια, ¹⁸⁾ δμως, ¹⁹⁾ ἀναχώρησιν, μετάβασιν, ²⁰⁾ ἐπιστροφήν, ²¹⁾ ὑποκείμενοι, ²²⁾ ὑπὸ τοὺς δρους, τὰς συμφωνίας, ²³⁾ σύμφωνοι, ²⁴⁾ ὑποχρεοῦνται, ²⁵⁾ ἀμοιβαίως, ²⁶⁾ ἐλευθεροκοινωνίας, ²⁷⁾ Λοιμοκαθαρτήριον, ²⁸⁾ μετρήσουν, ²⁹⁾ νόμισμα Φλωρεντινόν, ³⁰⁾ περιουσίαν, ³¹⁾ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην, ἐγγύησιν, ³²⁾ ίδιως, ³³⁾ ἐνυπόθηκον.

III

1683 μαρτίου 12 εἰς χώραν ζακύνθου τὴν σήμερον ὁ πανιερώτατος κύριος νικηφόρος σκοτάκης μητροπολίτης Κρήτης δίδει τοῦ παρόντος μρ. γιάννη σωμερίτη τοῦ πτ δημήτριοι ἀπὸ τὴν παρὸν χώραν, τώρα εἰς τὸ παρὸν εἰσὲ τόσα τζεκίνια χρυσᾶ ρούσπιδα μὲ τὸ σταυρὸν ρα ἔκατὸ No 100 ἡ κάμπιο μαρίτιμο διὰ τὸ βιάτζο ὅποῦ εἰς τὸ παρὸν εἶναι δεστινάδος νὰ κάμη στὴ Σμύρνη μὲ τὸ καράβι ὄνομαζόμενο μαντόνα δὲ ροζάριο¹, καπετάν ἀνδρέας μπεβελάκουας κομβογιάδο μὲ τὰ καράβια τῆς ἀρμάδας καὶ τὸ ριζικὸ περίκολο ἀφόντις κάμη λιβάδα², ἥως νὰ καπιτάρη³ στὸν ἄνωθεν τόπον νὰ κορέοῃ ἀπάνου στὸ κόρσο τοῦ αὐτοῦ καραβιοῦ διὰ τὸν ἄνωθεν πανιερώτατον, περὸ κομβογιάδο, ὡς ἄνωθεν, καὶ φθάνοντας στὸν ἄνωθεν τόπον νὰ βάλῃ πραμάτεια ἀπιρασμένη μὲ πόλιτζα δὲ κάρικο στὸ αὐτὸ καράβι, ὅβρέο⁴ σὲ ἄλλο καράβι ὅποῦ νὰ κομβογιαριστῇ μὲ τὰ αὐτὰ καράβια νὰ ἀγορικᾶται καὶ εἰς τὸ ριτόρο τὸ περίκολο διὰ τὸν αὐτὸν πανιερώτατον, μὰ ἀνίσως καὶ δὲν βάλῃ πραμάτεια ἀπερασμένη ὡς ἄνωθεν, καὶ κονβογιάδα, νὰ μὴν ἔχῃ κανένα περίκολο ὁ αὐτὸς Πανιερώτατος, δμοίως ἀκόμη νὰ μὴν ἔχῃ περίκολο τοῦ αὐτοῦ του καβιδάλε⁵, μήτε τὰ κάμπια, ἀν βάλῃ κανένα σκλάβον ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν τόπον. Καὶ διὰ κάμπιο τῶν αὐτῶν ριαλίων ἔκατὸν ἐμείνανε δακόρδο νὰ δώσῃ μὲ τὸ σάλβο ριτόρο του μὲ τὲς ἄνωθεν κοντιτζιόνες τῆς πανιερότης του ω 15, τὰ δποῖα δμπλιγάρεται μὲ τὸν ἐρχομόν του σὲ τέρμινο⁶ ἡμέρες δκτὼ νὰν τοῦ τὰ δώσῃ καὶ κοντάρη χωρὶς καμμίας ἐναντιότητος εἰς ὑπόσχεσιν μὲ τὰ καλά του καὶ σωματικῶς καὶ νὰ μὴν ἡμπορῷ νὰ ἀλλάξῃ βιάτζιο ἀπὸ τὸ ἄνωθι, ἀλλέως νὰ εἶναι δξω ἀπὸ κάθε περίκολο ὁ αὐτὸς πανιερώτατος καὶ ὁ σωμερίτης σοτοπόστος στὸ καπιτάλε καὶ κάμπιο, ὡς ἄνωθεν εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν :

Πέτρος Βιδάλης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

Γαζῆς Σοφιανὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

<ἐκ τοῦ περιθωρίου>

1685 νοεμβρίου 23, ὁ ἄνωθεν Πανιερώτατος μητροπολίτης δμολογεῖ πῶς ἔλαβε εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἀντικρυντας ριάλια 100 καὶ κάμπιο, μένοντας κομμένη⁷ ἡ ἀντικρυντας καὶ βεβαιώνει :

† πρώην Κρήτης νικηφόρος βεβαιώνω.

Nicolo Tondia.

¹) Παναγία τοῦ Ροδαρίου ὄνομασία τῆς Θκου παρὰ τοῖς Καθολικοῖς, ²) ἐκ τοῦ ἴταλ. Levare = σηκώνω, νὰ σηκώσῃ πανιά, ³) ἀποπλεύσῃ, ⁴) νὰ εὔρεθῃ, νὰ φθάσῃ, ⁵) ἡ, ⁶) κεφάλαιον, ⁷) μετὰ τὸ πέρας, ⁸) ἔξωφλημένη.

Τέλος τὸ ὑπ' ἀριθμ. IV ἀφορᾶ εἰς ὁμολογίαν Ἱερέως, τελέσαντος τὸ μυστήριον γάμου μεταξὺ τοῦ ζακυνθίου εὐγενοῦς Κωνσταντίνου Σιγούρου καὶ τῆς ἐξ ἐπιφανοῦς κρητικῆς οἰκογενείας Ζαμπέλλας (Ίσαβέλλης) Μουσουροπούλου.

IV

,αχμη' λουλίου ιθ'.

Τὴν παροῦσαν ὁμολογίαν κάνω ἐγὼ δὲ παπᾶ Ἰάκωβος ὁ Χριστόφορος καὶ ἐνορίτης τῶν κάτωθεν ὀνομάτων, διὰ πώς τοὺς εὐλόγησα εἰς τὴν ἄνωθεν ἡμέραν μὲν θέλημα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ πανοσιωτάτου μητροπολίτου κρήτης, ἥγουν τὸν εὐγενῆ ἀφέντην κωνσταντάκην Συγούρου ἀπὸ τὴν ζάκυνθον μὲν τὴν κυρὰ ζαμπέταν μουσουροπούλου ἀπὸ τὰ χανιὰ ἔχοντας κουμπάρους κατὰ τὴν τάξιν τοὺς κάτωθεν, ἥγουν: «Ο ἀφέντης ντζόρντζης γρασέλος.—Ο ἀφέντης γιάννης σπαθάρης, ἡ κερὰ λουτζέτα βενεταντοπούλου, καὶ ἄλλοι πολλοὶ εὐδικόμενοι παρόντες εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην ἐκεῖ εἰς τὸ σπίτι ὅπου τοὺς εὐλόγησα,—ρεγηστράτον τὸ θέλημα τῆς εὐλογήσεως εἰς τὸ λίμπρο τῆς ἄνωθεν κανιζελαρίας τοῦ πανιάτου μητροπολίτου τήσου κρήτης. Καὶ τοῦτο εἶναι βέβαιον ἐπ' ἀληθείας Θεοῦ.

Ἰάκωβος Ἱερεὺς δὲ Χριστόφορος καὶ ἐνορίτης τῶν ἄνωθεν.

Tέλος

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ